

7

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
КОНСТИТУЦИОНЕН СЪД

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

София, 30 април 1998 г.

Конституционният съд в състав:

Председател: Живко Сталев

Членове: Асен Манов

Цанко Хаджистойчев

Станислав Димитров

Неделчо Беров

Димитър Гочев

Стефанка Стоянова

Тодор Тодоров

Александър Арабаджиев

Георги Марков

Маргарита Златарева

при участието на секретар-протоколита Росица Топалова разгледа в закрито заседание на 30 април 1998 г. конституционно дело № 14/1998 г., докладвано от съдията Станислав Димитров.

Делото е образувано на 13 април 1988 г. по искане на 50 народни представители от XXXVIII Народно събрание за задължително тълкуване на чл.92, ал.1 и чл.100 от Конституцията.

Искането, предявено на основание чл.149, ал.1, т.1 от Конституцията, не съдържа обстоятелствена част и изобщо не е мотивирано.

1. Всяко искане до Конституционния съд трябва да бъде мотивирано – чл.17, ал.1 от Закона за Конституционния съд /ЗКС/ и чл.18, ал.1 от Правилника за организацията и дейността на Конституционния съд /ПОДСК/ и да съдържа изложение на обстоятелствата върху които се основава – чл.18, ал.2, т.4 ПОДСК.

2. Конституционният съд е установил постоянна практика, според която при искане за задължително тълкуване на Конституцията трябва да бъдат изложени подробни съображения за необходимостта от тълкуването на съответната конституционна норма – неясноти относно смисъла и съдържанието ѝ, противоречивото или нееднаквото прилагане на нормата и неблагоприятните и нежелателните последици при приложението ѝ /сериозни затруднения, блокиране на практиката и пр./. Необходимо е да бъде изяснен правният интерес от исканото задължително тълкуване. Освен това вносителите на искането трябва да изложат своето разбиране за смисъла на конституционните разпоредби, които според тях се нуждаят от задължително тълкуване /определение от 2 юни 1992 г. по к.д. № 13/92 г., определение от 10 юли 1992 г. по к.д. № 14/92 г., определение от 27 октомври 1992 г. по к.д. № 28/92 г., определение от 12 януари 1993 г. по к.д. № 34/92 г., определение от 2 март 1993 г. по к.д. № 6/93 г., определение № 9 от 19 декември 1996 г. по к.д. № 30/96 г., решение № 11 от 20 октомври 1994 г. по к.д. № 16/94 г. и др./.

3. В искането не е посочено кои разпоредби на чл.100 от Конституцията трябва да бъдат предмет на задължително тълкуване. Този конституционен текст съдържа пет алинеи, които уреждат различни правомощия на президента. Необходимо е да бъде ясно очертан обема и предмета на исканото тълкуване с оглед разпоредбата на чл.22, ал.1 ЗКС.

Конституционният съд намира, че на вносителите на искането трябва да бъде даден седем дневен срок за отстраняване на констатираните недостатъци на искането. След отстраняването им съдът ще се произнесе по допустимостта на искането.

По изложените съображения и на основание чл.19, ал.3 ПОДКС, Конституционният съд

О П Р Е Д Е Л И :

Указва на групата народни представители в седем дневен срок да отстранят констатираните недостатъци в искането, подробно посочени в обстоятелствената част на определението.

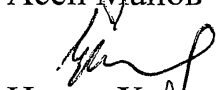
Препис от определението да се изпрати на вносителите на искането чрез народния представител Александър Томов.

Председател:

Живко Сталев

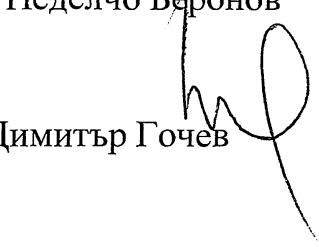
Членове:

Асен Манов

Цанко Хаджистойчев

Станислав Димитров

Неделчо Беронов

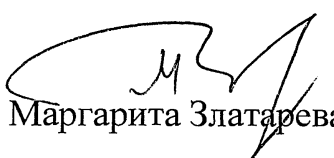

Димитър Гочев

Стефанка Стоянова

Тодор Тодоров

Александър Арабаджиев

Георги Марков

Маргарита Златарева